

VERSLAG ZOMEREXCURSIE TIF

2022

Locatie: Marker Wadden

Datum: 17 juni 2022

Deelnemers

Esther Vogelaar (Den Haag), Rinus hofs, Lara van de Graaff (Amstelveen), Karen Jansen (Leiden), Irma stroombergen (IVN Amstelveen), Wim Mulder, Angeline Sijsenaar (Vlaardingen)

Een bezoek aan de Marker Wadden. Dat stond al een tijd op ons verlanglijstje. Interessant om de ontwikkeling van zo'n nieuw stuk land te volgen. Wat geeft een beter beeld van de dag dan die van diverse deelnemers? Lees en bekijk ze hieronder.

De Marker Wadden

Wim Mulder

Op 17 juni bezocht de TIF werkgroep de Markerwadden. Een bijzondere kunstmatig aangelegde eilanden groep in het Markermeer waar de natuur (voorlopig) de vrije teugels krijgt. De eilanden zijn opgespoten met klei, slik en zand uit het Markermeer. Doel is de biodiversiteit van het Markermeer te verbeteren dan wel te herstellen. Formeel wordt gesproken van "natuur herstel" voor zowel het waterleven in het Markermeer als op de eilanden zelf. In 2016 zijn de werkzaamheden gestart en het is ongelooflijk om te zien hoe snel de natuur haar ruimte pakt.

Wij komen hier nu in de zomer van 2022, zes jaar na de start van het project en zijn verbaasd over wat we allemaal zien. Allereerst zijn er grote velden met riet en met moerasandijvie. De moerasandijvie is weliswaar op zijn einde maar geeft nog steeds een prachtig kleurenpalet van groen, wit en geel aan het eiland. Waarschijnlijk zal deze plant na een aantal jaren plaats gaan maken voor meer permanente beplanting. Het viel ons op dat de randen van de paden ingezaaid waren met een mengsel van o.a. verschillende klavers, wikkes, margrietten en slangenkruid. Behalve dat dit een prachtig beeld geeft kun je afvragen of dit nodig was geweest. Je weet dan niet wat op eigen kracht de eilanden bereikt en wat niet. Bijzonder was de aanwezigheid van het goudknopje (het scherpe oog van Rinus viel hier op). Een pionierplantje die zich goed thuis voelt in deze omstandigheden. Ik vraag me dan af zou die zelf zijn gekomen of zat zijn zaad misschien nog in het opgespoten zand.

Het eiland is niet dicht omsloten, overal lopen beken (of noemen we dat kreken?) en zijn meren aangelegd. Het getijde verschil is natuurlijk minimaal maar het geheel leidt tot veel afwisseling, dynamiek en een enorm vogelbestand. Ben je nog niet verliefd op de baardmannetjes en hun vrouwtjes ga dan naar de Markerwadden. Ze laten zich prachtig zien met hun opmerkelijke vlucht en mooie tekening. Wil je nog een nieuwe soort ontdekken zoek dan de duikeend op. In Nederland alleen hier gespot.

Voor mijn gevoel was de grote afwezige dierengroep op het eiland de insecten. Je zou verwachten met zoveel bloeiende bloemenpracht dat het zou gonzen van nectar zoekende insecten. Die hebben we echter niet gezien. Ben benieuwd hoe snel deze groep zich op het eiland gaat ontwikkelen en welke soorten de oversteek kunnen maken.

Al met al een natuurontwikkelingsgebied om in de gaten te blijven houden. Tot slot; Rinus bedankt voor het organiseren. Super goed.

De Marker Wadden

Rinus Hof, als reactie op het voorgaande

Het is een prima weergave van de dag. Mij staat nog de vergelijking van Wim Mulder bij die hij noemde bij het zien van een vliegend baardmannetje: "Eigenlijk net een fazant maar dan kleiner".

Het plan om te wandelen op het Noorderstrand en daar op zoek te gaan naar de vele fossielen die daar te vinden zijn, ging niet door. Het gebied was afgesloten vanwege de strandbroeders bontbek- en kleine plevier. Leuk was dat de bontbekplevier zich goed liet zien en niet zo bang leek voor mensen.

Verder viel op dat op het hele eiland geen klaproos was te bekennen. Anders toch een van de eerste pioniers. Wie ziet de eerste? Kortom, reden genoeg om nog eens naar de Markerwadden te gaan.

De Marker Wadden

Karen Jansen

Daar stonden we, twee TIF-dames, bij de opstapplaats van de veerboot naar de Marker Wadden. Wat onwennig tussen groepen hoofdzakelijk mannelijke prototype vogelaars. Legergroene kleding, zware kijkers en telescopen, dure fotoapparatuur. Wij zijn dol op het struinen door natuur, maar hier horen wij toch echt niet bij.... En we blikken nog even op onze eigen outfit. Luchtig shirtje, lichtblauwe spijkerbroek, maar natuurlijk wel lekkere stappers.

Een uurtje later wandelen we met onze eigen groep over het eiland. Langs het wandelpad een kleurige strook ingezaaide kruiden, met vooral veel vrolijk geel. Zeer aantrekkelijk, zeker voor wie niet mijmert over hoe het er uit zou zien als wij niet in de vegetatie zouden ingrijpen. Je krijgt er een beetje een "follow the Yellow brick road" gevoel van, maar dan niet door de gele bestrating, maar door de bermen ernaast. Opvallend is ook de heerlijk zoete honinggeur die ons begeleid. Afkomstig van de bloeiende moerasandijvie. Zelfs nu het gewas al bijna is uitgebloeid. Deze pionier groeit in groten getale op het droogvallende terrein.

Bijzonder zijn de ook de verschillende vogelkijkhutten. Van opvallende architectuur en in hout met cortenstaal vallen ze aan de ene kant goed op in het landschap, maar passen ze er aan de andere kant ook heel goed in. Vogelhut de Duikeend bevindt zich deels onder water. Dwars over het water kunnen we broedende vogels op ooghoogte bekijken. Voor ons staan een paar vogelende dames. "Zo," zegt de een, terwijl ze zich omdraait, "Ik ben compleet". Verbaasd kijk ik haar na. Waar blijft het genieten van de omgeving, van al die kleine en grote levensvormen, heel algemeen of zeldzaam? Dat doet me denken aan het verhaal van een collega. Ook een vogelliefhebber. Op een dag werd een bijzondere vogel waargenomen in het Zuid-Hollandse duingebied. Vogelaars uit het hele land spoedden zich naar deze locatie, driftig zoekend naar het begeerde wezentje. De een na de ander kwam teleurgesteld terug: "Niets gezien vandaag". Nu moet er worden gezegd dat ook deze collega zich had laten verleiden, maar hij had een geweldige dag gehad. Heerlijk genoten van mooie vegetatie en heel veel andere vogels. Het is maar hoe je erin staat....

Jullie begrijpen het al, ook ik heb genoten van dit bijzondere stukje door mensenhanden gemaakte land. Jammer dat de groep klein was. Helaas waren veel werkgroepleden verhinderd. Maar omdat we aan het eind van de dag concludeerden dat het zeker interessant is om over een tijd nog eens terug te komen om de ontwikkelingen te zien, volgt er misschien nog een herkansing. Zullen de eilanden uiteindelijk veranderen in een bosgebied? (De eerste populier en wilgen zagen we al). Of grijpen we in, zodat het bijzondere open en voor vogels aantrekkelijke landschap behouden blijft.

Volg de link voor meer achtergrondinformatie van Natuurmonumenten.

<https://www.natuurmonumenten.nl/projecten/marker-wadden>

